

Рушевине су срце Србије

Пише: Тадија Нешковић
четвртак, 27 август 2009 15:12

Најбрже направљени споменици у историји одолевају, неким чудом, српској приватизацији и српским реформама. Монументалне рушевине које су нам преостале од НАТО бомбардовања, а које се налазе у самом центру Београда, још увек су нетакнуте. Исте су као и када су их, пролећа 1999. и за само делић секунде, створили Соланини "томаховци".

Ако се узме у обзир ко је све владао овом земљом у протеклој деценији, просто је невероватно да развалине војних и полицијских објеката и даље заузимају елитне локације у центру српске престонице. Поготово је зачуђујуће то што се развалине налазе у непосредној близини америчке и британске амбасаде. Из тих амбасада су нам протеклих година стизали најнеобичнији захтеви. Све смо их испунили, или барем дали све од себе да их испунимо (Младић). А службеници дипломатских мисија САД и Велике Британије сваког дана пролазе поред рушевина. И вероватно су, без сувишног оклевања и устегања, често предлагали предусретљивим београдским домаћинима да уклоне те рушевине, својеврсне монументе који беспотребно подсећају јавност на "Милосрдног анђела". Али, иако навикнути да слепо прихватају западне "понуде које се не могу одбити", предусретљиви београдски домаћини упорно се оглушују о ову.

Као што се оглушују и о законе узаврелог тржишта некретнина. На местима на којима се налазе зграде генералштаба и савезног МУП-а могли би да никну велелепни пословни простори, вредни десетине милиона евра. Свакако да грађевинским предузимачима нису промакле те могућности. И да су се обраћали предусретљивим београдским властима. Али, иако навикнуте да штанцују грађевинске дозволе брже него што ДС мења коалиционе партнере, предусретљиве београдске власти још нису одобриле уклањање НАТО рушевина.

Чак и када нека овдашња јавна личност покрене питање рашчишћавања развалина, београдска јавност реагује необично жестоко – супротстављајући се иницијативи. Тако је у јучерашњем броју "Политике" Даница Поповић, у колумни "Три питања за демократе", затражила од надлежних институција да већ једном уклоне остатке

Рушевине су срце Србије

Пише: Тадија Нешковић
четвртак, 27 август 2009 15:12

бомбардованих зграда из центра престонице. Каже, непријатно јој је да странцима одговара на питање зашто неугледни остаци већ нису уклоњени. Али, посетиоци "Политикиног" сајта, махом благонаклони према осталим тезама и идејама колумне, већином су се zaloжили за то да рушевине остану нетакнуте.

У држави која је до бесмисла подељена по свим суштинским питањима, као да је само око НАТО рушевина постигнут национални консензус. И то прећутни, без расправе и гласања. Рушевине не дирају ни они за које је Космет неодвојиви део Србије, ни они за које је бели шенген тријумф Србије, ни они за које је НАТО најбољи пријатељ Србије. Да смо тако бранили јужну покрајину или домаће банке, данас вероватно не бисмо били држава која од Међународног суда правде очекује да јој сачува границе, а од Међународног монетарног фонда да јој сачува социјални мир... Али, нисмо. Од свега чему је урушавање претило, или му и даље прети, или га је већ стигло – национални идентитет, државни суверенитет, привреда, економија, ћирилица, здравство, просвета, медији, итд. – изабрали смо да чувамо само остатке зграда које су увелико порушене.

Те рушевине свакако нису пети стуб српске спољне политике, али можда су једини који је преостао унутрашњој.